

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 1T/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120010440
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4120010440.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudkyňou JUDr. Beátou Polyákovou, v trestnej veci obžalovaného T.. O. K. stíhaného pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 24.11.2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
T.. O. K. U. Ž. Í. C., narodený XX.XX.XXXX v G.,
trvale bytom J.,
adresa na doručovanie písomnosti J. XX,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

od 14.04.2016 do doposiaľ nezisteného dňa v mesiaci máj 2020 v J., č. XXX, užíval dom spolu s letnou kuchyňou a príslušnými pozemkami, napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že výlučným vlastníkom rodinného domu J. č. XXX zapísaného na LV č. XXX, je M. Y., pričom sa v uvedenom dome a v príslušných nehnuteľnostiach zdržiaval výslovne proti vôli jeho vlastníka, ktorý ho opakovane vyzýval, aby opustil uvedený rodinný dom, avšak sa naďalej v uvedenom dome zdržiaval a tento odmietal opustiť a to napriek právoplatnému rozhodnutiu Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 15 C/429/2016 zo dňa 17.04.2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre, sp. zn.: 8Co/252/2018 zo dňa 29.11.2018, právoplatným dňa 24.01.2019 a vykonateľným dňa 28.01.2019, ktorý zaviazal obžalovaného vydať predmetné nehnuteľnosti poškodenému,

t e d a :

protiprávne užíva dom iného a oprávnenej osobe v užívaní domu bráni,

t ý m s p á c h a l :

prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona súd určuje skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Nitra 2Pv 418/19/4403 prejednal Okresný súd Nitra trestnú vec proti obžalovanému T.. O. K. (ďalej len „obžalovaný“) pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona. Potrebné dokazovanie súd vykonal výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov B. Y., M. Y., prečítaním listinných dôkazov ako aj oboznámením ďalšieho obsahu súdneho spisu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný T.. O. K. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.11.2020 2020 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v obžalobe Okresnej prokuratúry Nitra zo dňa 09.04.2020, pod č. 2Pv 418/19/4403-14. Obžalovaný ku skutku na hlavnom pojednávaní na svoju obranu uviedol, že nikdy nemal v úmysle predmetné nehnuteľnosti užívať v rozpore so zákonom alebo v rozpore s dohodou, ktorú mal ústne uzatvorenú s predchádzajúcim vlastníkom nehnuteľností, ktorým bol Jozef Y.. Zdôraznil, že predmetné nehnuteľnosti neužíval neoprávnené. V danej nehnuteľnosti býval od narodenia až do leta 2019, jednalo sa o dom s príľahlými pozemkami jeho rodičov, ktoré zdedil. Nehnuteľnosť bola zaťažená hypotékou a preto sa dostala do dražby, pričom oznámenie o dražbe bolo zverejnené aj v novinách. Z novín sa o dražbe dozvedel aj B. Y., s ktorým mal obžalovaný predtým priateľské aktivity a ktorý mu sám prišiel poskytnúť pomoc, že mu poskytne peňažné prostriedky, aby neprišiel o dom. Obžalovaný nežiadal o pomoc B. Y.. Vzhľadom na to, že bol obžalovaný od narodenia užívateľom predmetných nehnuteľností a mal o nich presné informácie, dohodli sa s B. Y., že obžalovaný bude komunikovať s dražobníkom „O. konsolidačná“. Dražobná spoločnosť mu uviedla, že je možné vyplatiť dlh vo výške tridsaťštyritisíc aj nejaké drobné, aby o nehnuteľnosť neprišiel. Uvedené obžalovaný oznámil B. Y., ktorý však nemal k dispozícii toľko peňazí, preto sa dohodli tak, že B. Y. požičia obžalovanému tridsaťjedentisíc eur a obžalovaný doložil tri-štyritisíc eur. Dohoda medzi obžalovaným a B. Y. bola taká, že keď bude mať obžalovaný k dispozícii peňažné prostriedky, vráti ich B. Y. a on späťne na obžalovaného prepíše predmetné nehnuteľnosti. Nehnuteľnosť nakoniec nebola prevedená príklepom licitátora na dražbe, ale obžalovaný previedol nehnuteľnosti na B. Y. na základe kúpno-predajnej zmluvy s tým, že cena nehnuteľnosti bola stanovená vo výške tridsaťštyritisíc eur aj nejaké drobné, čo predstavovalo dlh v prospech záložného veriteľa. Obžalovaný s B. Y. dali dokopy tých tridsaťštyritisíc eur a tieto B. Y. vložil na účet „Prvej konsolidačnej“. Takto sa stal B. Y. vlastníkom predmetných nehnuteľností. Dohoda medzi obžalovaným a B. Y. bola však taká, že ak bude obžalovaný schopný vrátiť mu požičané peňažné prostriedky, tak predmetné nehnuteľnosti späťne prepíše na neho. Na tomto sa dohodli v roku 2016. Po pól roku prišiel za obžalovaným B. Y., že má spor so svojim spoločníkom a že je dôvodná obava, že by mohol prísť o predmetné nehnuteľnosti. Preto oznámil obžalovanému, že predmetné nehnuteľnosti previedol darovacou zmluvou do vlastníctva syna M. Y., ktorého obžalovaný nepoznal. Od toho momentu obžalovaný nesúhlasil s úkonmi B. Y.. Obžalovaný ďalej uviedol, že bol dohodnutý s B. Y. na vrátení peňazí aj potom ako nehnuteľnosť previedol na syna M.. Za obžalovaným prišiel B. Y. aj so synom M. a žiadali ho o vrátenie požičaných peňazí, to bolo štvrt' roka po prevode nehnuteľností darovacou zmluvou na M. Y.. Obžalovaný zisťoval komu teda má poslať peniaze. B. Y. povedal obžalovanému, že má peniaze poslať na číslo účtu M. Y., ktoré mu aj prostredníctvom mms správy oznámil. Obžalovaný prostredníctvom známeho B. C. vložil dvadsaťtisíc eur na číslo účtu M. Y., následne začala medzi nimi komunikácia viaznuť. Po dvoch mesiacoch prišiel za obžalovaným B. Y. a pýtal sa ho na to, ako bude ďalej splácať svoj dlh a oznámil mu, že mu syn M. Y. zrušil trvalé bydlisko na adrese J. XXX, bolo to v čase zrušenia trvalého bydliska obecným úradom. Dohodu o pôžičke peňažných prostriedkov obžalovaný nemal uzatvorenú s M.. M. začal obžalovaného navštevovať na adrese J. XXX, chodil tam v čase, keď nebol doma, zdržiaval sa na pozemku aj spolu s cudzími ľuďmi, obžalovaný to riešil cez políciu, ktorá ich vyzvala, aby nehnuteľnosť opustili. M. Y. sa vyhráždal, že všetko porozbija, vystaňuje veci a iné. Začal užívať nehnuteľnosť, dával tam reťaz na bránu a iné. Obžalovaný uviedol, že v súčasnosti je na Okresnom súde v Nitre vedený spor o určenie vlastníckeho práva k predmetným

nehnutelnostiam. Obžalovaný sa domáha určenia neplatnosti zmluvy. Záverom dodal, že Jozef Y. okrem nehnuteľností, ktoré sú predmetom toho konania prepísal na syna aj iné nehnuteľnosti, ktoré mal vo vlastníctve, nakoľko mu hrozilo, že o ne môže prísť. Na otázky samosudkyne obžalovaný uviedol, že pôžičku s B. Y. nemal uzatvorenú v písomnej forme, ale dohodli sa na nej iba ústne v období konania dražby s tým, že výška pôžičky bola tridsaťjedentisíc eur, lehotu splatnosti na akej sa dohodli uviesť nevedel, ale opakovane uviedol, že dohoda spočívala v tom, že keď obžalovaný vráti požičané peniaze B. Y., tak tento na neho späťne prevedie nehnuteľnosti. V lete roku 2019 prestal užívať predmetné nehnuteľnosti pretože na základe rozhodnutia Okresného súdu Nitra v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Nitra bol povinný vydať nehnuteľnosti M. Y. a M. Y. ako oprávnený sa začal domáhať vydania nehnuteľnosti prostredníctvom exekútora C., v dôsledku čoho mu už bolo znemožnené užívať predmetné nehnuteľnosti. Obžalovaný s M. Y. jednal len o tom, na aké číslo účtu má vrátiť sumu dvadsaťtisíc eur, pričom výšku sumy určil B. Y., ktorý v danom období súrne potreboval vrátiť aspoň dvadsaťtisíc eur. B. Y. žiadal obžalovaného aj o vrátenie zvyšných jedenásťtisíc eur, ale obžalovaný mu ich nevrátil, pretože nastala chyba v komunikácii, do veci sa interestoval M. Y.. Obžalovaný prezentoval, že je pripravený aj zvyšných jedenásťtisíc eur vrátiť B. Y.. Po štyroch mesiacoch od pripísania sumy dvadsať tisíc eur, prostredníctvom C., na účet M. Y. sa obžalovaný dozvedel o tom, že M. Y. odmietol peniaze prijať a poslal ich spať C.. C. to obžalovanému neoznámil, mal zdravotné problémy, je diabetik, chodil pravidelne na dialýzu, mal aj psychické problémy. Keď sa obžalovaný o tomto dozvedel, mal záujem danú vec vyriešiť dohodou o urovnaní medzi ním a B. Y., ktorý však už nemal záujem s ním komunikovať, odkázal ho na syna M., ktorý bol vlastníkom predmetných nehnuteľností. Odvtedy obžalovaný s M. Y. vedie súdne spory. Teraz uvedené nehnuteľnosti nikto neužíva, sú neobývané. Na otázky prokurátora obžalovaný uviedol, že dražba bola vyhlásená v roku 2016, mesiac presne uviesť nevedel. Pôžičku s B. Y. uzatvoril ústne pred termínom uskutočnenia dražby, lehota splatnosti pôžičky bola chápaná tak, aby peniaze vrátil čo najskôr, keď ho požiadali, aby vrátil peniaze, učinil kroky k tomu smerujúce, keby ho B. Y. nepožiadali o vrátenie peňazí, tak by ich aj tak vrátil v priebehu 1-2 mesiacov. Dňa 06.09.2016 obžalovaný zaslal prostredníctvom C. dvadsaťtisíc eur na účet M. Y., nespisovali o tom žiaden doklad, urobil tak na požiadanie B. Y., zvyšnú čiastku bol pripravený tiež uhradiť. Čo sa týka peňažných prostriedkov v sume dvadsaťtisíc eur, boli to peniaze pána C. a keďže aj s ním mal obžalovaný pracovné aktivity, tak ho požiadali, aby mu požičal dvadsaťtisíc eur na vrátenie pôžičky. Obžalovaný s C. neboli dohodnutí na lehote splatnosti, tým že pracujú na patente, kde je vidina potencionálneho vysokého zisku dôverovali si, nepotrebovali sa dohadovať na presnom termíne vrátenia peňazí. Na okresnom súde v Nitre sa viedli dve súdne konania, predmetom ktorých boli tieto nehnuteľnosti. Prvé konanie sa týkalo vydania nehnuteľnosti v prospech M. Y., ktoré konanie obžalovaný prehral a odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa (sp. zn. 8Co/252/2018) o tom, že má vydať nehnuteľnosti. Následne obžalovaný zmenil advokáta a toho času sa domáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré konanie zatiaľ nebolo právoplatne skončené. Obžalovaný mal priateľské aktivity s B. Y., mal od neho v roku 2015 tiež požičané peňažné prostriedky vo výške štrnásťtisíc eur, zabezpečoval dovoz mechanizmu podvalníka na prevoz stavených strojov od nemeckej spoločnosti, názov uviesť nevedel. Tieto peňažné prostriedky vo výške štrnásťtisíc eur nevrátil B. Y.. Obžalovaný je toho času nezamestnaný na území SR, NUES GmbH je nemecká obchodná spoločnosť, ktorú aktuálne preberá a stáva sa jej spoločníkom. Táto spoločnosť sa zaoberá vývojom svetového patentu na termický motor, ktorý je dynamicky riadený výkonom. Jeho mesačný príjem predstavuje sumu tristo eur, jedná sa o nepravidelný mesačný príjem z brigádnej činnosti pre nemeckú obchodnú spoločnosť NUES GmbH. Všetky réžie mu hradí táto nemecká spoločnosť G. W.. Obžalovaný je súčasťou tímu, ktorému sa podarilo vyvinúť svetový patent a táto spoločnosť ho financuje. Nemeckí priatelia mu hradia bežné výdavky na stravu, takisto aj úhradu spojenú s cestou. Náklady na ubytovanie na Slovensku nemá žiadne. Obžalovaný neplatil Y. nájom za užívanie predmetných nehnuteľností. Obžalovaný platil elektrinu v predmetnej nehnuteľnosti do začiatku roka 2019, pokiaľ ho Y. neodpojil od elektriny. Okrem električky obžalovaný v uvedenej nehnuteľnosti neplatil nič. Na otázky obhajcu obžalovaný uviedol, že hodnota nehnuteľností v čase prevodu na B. Y. bola vyššia ako tridsaťštyritisíc eur. Neprijatie peňažných prostriedkov v sume dvadsaťtisíc eur M. Y. považuje obžalovaný za špekuláciu, domnieva sa, že chcel získať nehnuteľnosť za málo peňazí. Obžalovaný nemal úmysel predať Y. tieto nehnuteľnosti, má k nim citovú väzbu a preto sa domáha v civilnom konaní o zmenu stavu. Obžalovaný predmetné nehnuteľnosti užíval okrem bývania aj na podnikateľské aktivity, na adrese nehnuteľností mal zriadené sídlo občianskeho združenia - Slovenský zväz technických športov základná organizácia cestovateľ.

Svedok B. Y. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.11.2020 uviedol, že obžalovaného pozná od roku 2001, kedy ho obžalovaný vyhľadal, či by mu nevedel pomôcť s financovaním vozidiel, ktoré

chcel kúpiť. V dôsledku uvedeného mu je obžalovaný dlžný štrnásťtisíc eur, ktoré mu nevrátil. Svedok čítal v novinách inzerát o tom, že nehnuteľnosť vrátane príľahých pozemkov, ktorá je vo vlastníctve obžalovaného bude v dražbe. Svedok prejavil záujem o tieto nehnuteľnosti, snažil sa ich kúpiť. Svedok bol s obžalovaným u spoločnosti, ktorá mala záložné právo na nehnuteľnosti, resp. ktorá zastrešovala túto držbu. Názov uviesť nevedel. Bola možnosť kúpiť tieto nehnuteľnosti a to takým spôsobom, že svedok podpísal kúpno-predajnú zmluvu. Predávajúcim nehnuteľností bol obžalovaný, kúpna cena nehnuteľností bola stanovená na 34.100,- €. Svedok je podnikateľ, má firmu, mal k dispozícii zo zárobkovej činnosti túto sumu 34.100,- €, ktorú previedol na základe príkazu v prospech dražobnej spoločnosti. Takto sa stal svedok vlastníkom predmetných nehnuteľností. Svedok mal uzatvorenú ústnu dohodu s obžalovaným, že môže ešte jeden rok bývať v nehnuteľnosti. Prešiel jeden rok a prvého septembra sa svedok snažil skontaktovať s obžalovaným, ktorý mu nedvíhal mobil a nedopovedal na sms správy. Medzitým v období jedného roka, odkedy sa stal vlastníkom nehnuteľností až pokiaľ sa nesnažil skontaktovať s obžalovaným sa diali zaujímavé veci, ako napríklad, že pred rodinným domom svedka pristavilo neznáme motorové vozidlo s bratislavským evidenčným číslom, doručovali mu rôzne anonymné dopisy, opakovane ho navštevovali viaceré osoby, ktoré mu povedali, že im je obžalovaný dlžný peniaze, že ich okradol a prečo sa on stal vlastníkom predmetných nehnuteľností. Svedok z osobných dôvodov prepísal všetky nehnuteľnosti, ktoré mal vo vlastníctve na svoje deti, nie len tieto nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania, previedol aj na druhého syna iné nehnuteľnosti. Následne sa svedkovi podarilo skontaktovať s obžalovaným, ktorý mu tvrdil, že nikomu nie je dlžný peniaze, naopak že oni jeho okradli o peniaze. Podľa vyjadrenia svedka, obžalovaný neplatil v spojitosti s užívaním nehnuteľnosti žiadne dane, na obecnom úrade bol nedoplatok za päť rokov. Elektriku si platil po vlastnej línii, to nie je viazané k vlastníctvu nehnuteľnosti. Svedok obžalovaného upozorňoval a vyzýval ho na to, aby opustil predmetné nehnuteľnosti. Dohoda medzi svedkom a obžalovaným bola taká, že približne v roku 2015 od neho kúpil nehnuteľnosti a ústne sa s ním dohodol, že približne ešte jeden rok t.j. do roku 2016 môže bývať a užívať tieto nehnuteľnosti bezodplatne. Túto dohodu obžalovaný nerešpektoval a keďže nechcel nehnuteľnosť opustiť, tak mu svedok navrhol, že nech si nehnuteľnosti naspäť odkúpi. Za týmto účelom sa mal viackrát stretnúť s obžalovaným keďže on prejavil záujem o to, že by kúpil späť predmetné nehnuteľnosti, ale opakovane maril stretnutia. Svedok ho čakal na vopred dohodnutom stretnutí s tým, že mal aj nachystané zmluvy na spätný prevod nehnuteľností, poskytol mu identifikačné údaje čísla účtu syna M. Y., keďže on už bol vlastníkom nehnuteľností. Svedok navrhol obžalovanému, že mu predá jeho syn nehnuteľnosti vo výške 50.000,- € s čím obžalovaný súhlasil, povedal, že príde na stretnutie. Svedok čakal dve hodiny v banke na obžalovaného až banku zavreli, tak odišiel domov. Večer sa mu podarilo spojiť s obžalovaným, ktorý mu oznámil, že nejaká pani doktorka rozhodla inak ako sa dohodli a tiež mu obžalovaný oznámil, že vložil sumu vo výške 20.000,- € na účet syna M. Y.. Toto však bolo v rozpore s ich dohodou, následne svedok so synom zistili, že na účet syna bola pripísaná suma od pána C., ktorá sa nedala vrátiť, pretože išlo o peňažné prostriedky vložené v hotovosti. Svedok so synom nemali žiadnu písomnú ani ústnu dohodu o tom, na základe akého titulu by mal syn obdržať sumu 20.000,- € preto syn potom začal zisťovať, že či a ako je možné tých 20.000,- € zaslať späť. Obžalovaný im v konečnom dôsledku poskytol kontakt na pána C., s ktorým sa svedok so synom skontaktoval. Pán C. im oznámil, aby mu do Bratislavy prišli vrátiť tých 20.000,-€. Syn písal do banky nejakú žiadosť, trvalo to nejakú dobu. Obžalovaného ústne vyzývali na to, aby opustil predmetné nehnuteľnosti, písomný doklad o tom, nemá. Odmietol to, zatajoval sa, nezdvíhal telefón, vyhovárať sa, že má obchodné rokovania. Syn sa domáhal vydania nehnuteľností súdnou cestou, súd rozhodol o tom, že obžalovaný má vydať synovi nehnuteľnosti, avšak obžalovaný to nerešpektoval, preto vec postúpil exekútorovi. Spočiatku bol odklad v exekučnom konaní nakoľko prišla korona kríza a deložovať obžalovaného z nehnuteľnosti sa podarilo až na jar roku 2020, približne v mesiaci apríl/máj roku 2020. Na otázky prokurátora svedok uviedol, že on disponoval sumou vo výške 34.100,- a obžalovaný sa v žiadnom prípade nemohol domnievať, že sa jednalo o pôžičku, pretože svedok mu už predtým požičal peniaze a vedel, že aký je, že mu nesplatil ani predchádzajúci dlh. Obžalovaný neopustil predmetné nehnuteľnosti dobrovoľne, vysťahoval ho až exekútor na jar roku 2020. Aktuálne dom nie je užívateľsky schopný, zateká tam strecha, chátka. Obžalovaný svedkovi a jeho synovi zakazoval vstup do nehnuteľností. Dom je v katastrofálnom stave, bol neobývatelný, potom v apríli/máji roku 2020 svedok so synom dom vyčistili, takisto sa postarali aj o údržbu pozemkov, odstránili náletové buriny, odpratali rôznych bodrel. Napriek tomu, že začali dom upravovať, syn dospel k tomu záveru, že dom nebude obytný a preto podal žiadosť na obecný úrad, resp. stavebný úrad o zbúranie stavby. Toto bolo približne dva mesiace po tom, ako sa obžalovaný vysťahoval. Stavebný úrad im vystavil povolenia na búranie, avšak bolo pozastavené nakoľko ho obžalovaný napadol. Stav nehnuteľností z vnútra bol dosť zlý, roky sa tam nekúrilo, bolo to zatuchnuté, nevedel uviesť prečo to obžalovaný nechal zísť do takéhoto stavu,

nedalo sa tam bývať, ani len hodinu vydržať. Na otázky obhajcu svedok uviedol, že obžalovaný mal od neho predtým požičaných 14.000,- € na základe ústnej dohody. V súvislosti s dražbou predmetných nehnuteľností oslovil svedok obžalovaného, nevedel sa s ním spojiť, tak ho jeden večer počkal a spýtal sa ho, či je pravda, že nehnuteľnosti idú do dražby. Vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nadobudol s tým úmyslom, že by si ich v budúcnosti prerobil na bývanie. Pred tým ako bol obžalovaný z nehnuteľností deložovaný neužívali tieto nehnuteľnosti, pretože im to obžalovaný neumožnil, keď sa syn domáhal, aby mu obžalovaný umožnil užívať nehnuteľnosti, tak na neho privolať políciu. Svedok sa s obžalovaným prvý krát rozprával o možnosti spätnej kúpy nehnuteľností po necelom roku od kúpy nehnuteľností, bol to prvý september. Svedok sa nevedel vyjadriť k tomu ako obžalovaný dospel k sume 20.000,- €, ktorá bola pripísaná na účet jeho syna. Spätný predaj nehnuteľností si dohodli až neskôr za sumu 50.000,- €, splatnosť nebola dohodnutá, obžalovaný sa na stretnutie nedostavil. Podmienky v zmluve na spätý predaj nehnuteľností mal len rukou napísané vo forme poznámok o cene nehnuteľností a mal v pláne, že pokiaľ by obžalovaný súhlasil, presunuli by sa k notárovi, ktorý by im pomohol spísať potrebné dokumenty.

Svedok M. Y. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.11.2020 uviedol, že sa neviem vyjadriť k bližším okolnostiam, ktoré boli medzi jeho otcom B. Y. a obžalovaným, predtým ako on nadobudol nehnuteľnosti na základe darovacej zmluvy od otca, ktorý bol ich riadnym vlastníkom. Otec umožnil obžalovanému určitú dobu asi nejaký rok ešte užívať nehnuteľnosti, bývať v nich, konal tak z ľudskosti, z morálneho hľadiska, že kým si nevysporiada život, tak mu poskytne takúto pomoc, ale obžalovaný aj naďalej užíval nehnuteľnosti. Otec sa ho snažil vyzývať na to, aby opustil nehnuteľnosti, svedok tiež vyzýval obžalovaného, aby mu nehnuteľnosti vydal, opakovane mu volal, obžalovaný s ním odmietal komunikovať, tak postúpil predmetnú vec na súd. Domáhal sa, aby súd uložil povinnosť obžalovanému vydať mu nehnuteľnosti, obžalovaný robil obštrukcie, odvolal sa proti rozhodnutiu súdu, preto svedok postúpil danú vec na riešenie trestnoprávnou cestou, aby dosiahol možnosť riadneho užívania nehnuteľností ako ich vlastníka. Na otázky prokurátora svedok uviedol, že obžalovaný užíval predmetné nehnuteľnosti aj potom ako nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 8Co/252/2018, preto vec postúpili exekútorovi. Prvé vystaňovanie malo byť v decembri 2019, kedy obžalovaný požiadal o odklad a exekútor úspešne vystaňoval obžalovaného až v máji roku 2020, presný dátum uviesť nevedel. Počas toho ako obžalovaný užíval nehnuteľnosti, svedok prišiel za obžalovaným, pretože s ním chcel riešiť situáciu ohľadne nehnuteľností, on však na neho privolať políciu, pričom hliadke bolo vysvetlené, že svedok je vlastníkom nehnuteľností, preto nič neriešili a odišli. Tiež sa stalo, že ho ako vlastníka nehnuteľností kontaktovali susedia, že nehnuteľnosti chátrajú, z domu padá škridla, aby začal udržiavať nehnuteľnosti. Svedok bol aj za starostom, požiadal ho, aby s ním išiel obhliadnuť nehnuteľnosti, boli len na dvore, vnútri domu neboli, pričom zistili, že je to v zlom stave. Starosta ho vyzval, aby sa o nehnuteľnosti začal starať. Svedok susedom vysvetlil, že s obžalovaným vedie súdne spory a požiadal ich o strpenie, kým nebudú súdne konania ukončené. Vo vzťahu k sume 20.000,- € ktoré mu boli pripísané na účet svedok uviedol, že sa jednalo o hotovostný vklad od jemu neznámej osoby, ktorú nikdy predtým nevidel a nepoznal ju. V poznámke hotovostného vkladu bolo uvedené, že sa jedná o zálohu na kúpu domu, avšak svedok s nikým nejednal o predaji domu. Išiel do banky zisťovať okolnosti vkladu, keďže sa nechcel bezdôvodne obohacovať, tak dal v banke zablokovať túto sumu 20.000,- €. Jednanie s bankou trvalo dlho aj pól roka, až riaditeľka bratislavskej pobočky jeho banky zistila, kto mu na účet vložil peňažné prostriedky. Svedok obdržal kontakt na pána C., chcel si s ním vysvetliť danú záležitosť. Komunikácia s pánom C. bola veľmi neefektívna, nevedeli sa dohodnúť, že či on príde do Nitry alebo ako sa stretnú, bol neochotný. Svedok mu vysvetlil, že on žiaden dom predávať nechcel ani nechce. Nakoniec vybavila riaditeľka nitrianskej pobočky banky, že sa vrátili peniaze cez riaditeľku bratislavskej pobočky pánovi C. ktorý mu vložil na účet 20.000,- €. Keď sa svedok dostal k užívaniu nehnuteľností, boli vo veľmi zlom stave, nádvorie bolo zarastené, na dvore boli vraky áut, nepojazdné, neopraviteľné. Boli tam dva psy. Na tom dvore nebolo pohnuté istý dlhý čas ničím. Potom ako mal svedok konečne sprístupnené nehnuteľnosti, tak všetko na vlastné náklady pokosil, vyčistil, pod tou vysokou burinou sa nachádzali zhnité rúčky od motyky a iného náradia, boli to nepoužiteľné veci, ktoré tam museli byť veľa rokov, tiež nepoužiteľné diely z áut a iné predmety. Na otázky obhajcu svedok uviedol, že interiér nehnuteľnosti nebol užívania schopný ani pre človeka s minimálnymi hygienickými návykmi. Ohľadne spätého predaja nehnuteľností potom ako sa svedok stal vlastníkom nehnuteľností uviedol, že obžalovanému navrhli, pokiaľ chce bývať v nehnuteľnostiach, ponúkli mu ich na predaj za sumu 50.000,- €. Komunikácia s obžalovaným však bola chaotická, nevedel vyplatiť sumu 50.000,- € a potom zrazu s odstupom času prišli peniaze v sume 20.000,- € na jeho účet od pána C.. Svedok s pánom C. nebol na ničom dohodnutý. Nakoľko svedkov otec všetok svoj majetok

previedol na deti a obžalovaný mal voči otcovi ešte nejakú dlžobu, tak mal obžalovaný poslať dlh, ktorý mal v prospech otca B. Y. na účet svedka. Na otázku obžalovaného, prečo svedok poslal obžalovanému jeho číslo účtu uviedol, že otec od neho pýtal číslo účtu a preto mu prostredníctvom sms správy poslal číslo účtu. Na otázku obžalovaného, kto bol prítomný pri tom, keď mu posielali číslo účtu, svedok uviedol, že si nie je istý, ale číslo účtu posielal asi otec, pričom nevedel uviesť za akých okolností.

Z výpisu Listu vlastníctva č. XXX katastrálneho územia J. (č.l. XX, XXX) a z rozhodnutia Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru číslo vkladu V/2657/16 zo dňa 14.04.2016 (č.l. 22) súd zistil, že M. od 14.04.2016 výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území Zbehy, zapísaných v evidencii nehnuteľností vedenej Okresným úradom Nitra, katastrálnym odbor na LV č. XXX a to parcely registra „C“ parc. č.: XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XXX m², parc. č.: XXXX/X záhrada vo výmere XXX m², parc. č.: XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XXX m², parc. č.: XXXX/X zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XX m², stavba (rodinný dom) so súpisným číslom XXX postavená na parcele registra „C“ parc. č. XXXX/X a stavba (letná kuchyňa) so súpisným číslom XXX postavená na parcele registra „C“ parc. č. XXXX/X (ďalej len „nehnuteľnosti“) a to na základe rozhodnutia Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru číslo vkladu V/XXXX/XX zo dňa 14.04.2016, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy uzatvorenej medzi B. Y., nar.: XX.XX.XXXX, bytom J. XX ako darcom a M. Y., nar.: XX.XX.XXXX, bytom J. XX ako obdarovaným. Z rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 17.04.2018, sp. zn.: 15C/429/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra zo dňa 25.11.2018, sp. zn.: 8Co/252/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.01.2019 (č.l. 5 - 21), súd zistil, že obžalovanému bola uložená povinnosť vydať nehnuteľnosti M. Y. a vypratať ich v lehote troch dní po právoplatnosti rozhodnutia, teda najneskôr do 27.01.2019. V tomto konaní bola ako predbežná otázka riešená otázka vlastníckeho práva M. Y. a aj bola vyriešená tak, že je vlastníkom nehnuteľností, pričom odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že obžalovaný nepreukázal svoju obranu o dohode o možnosti navrátenia jeho vlastníctva, že bolo dohodnuté predkupné právo, resp. právo spätnej kúpy k nehnuteľnostiam, ktoré môže byť platne dojednané len v písomnej forme.

Z podstatných listín súdneho spisu Okresného súdu Nitra sp. zn.: 10C/7/2020 súd zistil, že obžalovaný ako žalobca sa žalobou opätovne domáhal, aby súd určil, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností ako aj nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré súd zamietol s odôvodnením, že otázka vlastníckeho práva už bola vyriešená v konaní, ktoré sa viedlo pod sp. zn.: 15C/429/2016. Uvedené rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť.

Z oznámenia o zrušení trvalého pobytu (č.l. 25 - 26) súd zistil, že obec Zbehy dňa 15.07.2016 na návrh vlastníka M. Y. zrušila trvalý pobyt obžalovaného T. O. K. na adrese J. XXX.

Z listiny Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. (č.l. 27 - 29) súd zistil, že M. Y. v období od 10.05.2017 do 09.05.2020 mal uzatvorené poistenie na nehnuteľnosti na základe poisťnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX s poisťným v sume 60,- eur.

Z výzvy na vystaňovanie (č.l. 30) súd zistil, že M. Y. dňa 26.02.2019 po právoplatnosti konania 15C/429/2016 vyzval za prítomnosti starostu obce J., T. Q. J., obžalovaného na vystaňovanie z nehnuteľností s tým, že mu poskytl priestor na uskladnenie osobných vecí. Obžalovaný písomnosť pri osobnom stretnutí nepodpísal.

Z upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 09.04.2019, XXXEX XXX/XX, XEk/XXX/XXXX (č.l. 87 - 88) súd zistil, že JUDr. Peter Kliment, súdny exekútor dňa 08.04.2019 začal exekúciu v prospech oprávneného M. Y., nar.: XX.XX.XXXX, bytom J. XX proti povinnému, obžalovanému T. O. K., na základe vykonateľného exekučného titulu na nepeňažné plnenie - vypratanie nehnuteľností na základe rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 17.04.2018, sp. zn.: 15C/429/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra zo dňa 25.11.2018, sp. zn.: 8Co/252/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.01.2019.

Zo správy JUDr. Petra Klimenta, súdneho exekútora zo dňa 29.10.2019 (č.l. 89) súd zistil, že obžalovaný si prevzal upovedomenie o začatí exekúcie dňa 15.04.2019, svoju povinnosť - vydať a vypratať nehnuteľnosti si v zákonnej 15 dňovej lehote dobrovoľne nesplnil. Dňa 03.05.2019 obžalovaný doručil súdnemu exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie, ktorý bol Uznesením Okresného súdu Banská

Bystrica sp. zn.: 1Ek/451/2019 zo dňa 10.09.2019 zamietnutý. Ku dňu podaniu správy obžalovaný nesplnil svoju povinnosť vypratať nehnuteľnosti.

K osobným pomerom obžalovaného súd z listinných dôkazov zistil, že podľa odpisu registra trestov (čl. 138 - 139) bol obžalovaný doposiaľ päťkrát súdne trestaný za trestné činy proti majetku a hospodárske, pričom sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Podľa výpisu z ÚSEP (č.l. 101 -108) súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ tridsaťdva krát priestupkovo prejednávaný a postihovaný, vo všetkých prípadoch sa jednalo o priestupky v doprave spáchané v období rokov 2015 až 2019, za ktoré bol postihnutý pokutami vo výške od 10,- Eur až do 100,- Eur. Z hodnotenia správy obce Zbehy zo dňa 16.12.2019 (č.l. 99) súd zistil negatívne skutočnosti k osobe obžalovaného. Obžalovaný je rozvedený, evidovaný v zozname neplatičov, nemá uhradené dane a poplatky za minulé roky, na výzvy nereaguje, zásielky nepreberá. V minulosti bol riešený komisiou verejného poriadku z dôvodu opakovaných sťažností spoluobčanov na menovaného za porušovanie susedských vzťahov. Z centrálného registra exekúcií (č.l. 92 - 98) súd zistil, že obžalovaný je insolventný.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy nezávisle podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, rešpektujúc pri tom základné zásady Trestného poriadku.

Na základe vykonaného dokazovania súd rozhodol tak, že uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku uvedeného vo výroku rozsudku, právne kvalifikovaného ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko bolo dostatočným spôsobom a bez dôvodných pochybností preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku, že vykazuje znaky trestného činu a súčasne bolo preukázané, že skutok zavinené spáchal obžalovaný, ktorý svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej.

Skutková podstata trestného činu uvedeného v § 218 odsek 1 Trestného zákona upravuje trestnosť konania osôb, ktoré protiprávne obsadia alebo užívajú dom alebo byt iného alebo kto oprávnenej osobe v užívaní domu alebo bytu neoprávnené bráni. Objektom tohto trestného činu je výkon práv spojených s vlastníctvom domu alebo bytu. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v alternatívnom neoprávnenom obsadení alebo užívaní domu alebo bytu, neoprávnenom bránení oprávnenej osobe v užívaní domu alebo bytu. Subjekt tohto trestného činu je všeobecný, páchatelom môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba. Subjektívna stránka vyžaduje úmyselné zavinenie, pričom úmysel páchatela sa musí vzťahovať aj na skutočnosť, že ide o protiprávne obsadenie, resp. užívanie alebo neoprávnené bránenie. Protiprávnym obsadením sa rozumie akékoľvek vniknutie alebo zotrvanie v dome alebo v byte bez právneho dôvodu. Obsadením sa však chápe v zmysle tohto ustanovenia dlhší stav, hoci aj prechodný. Obsadenie je faktické vylúčenie vlastníka, resp. oprávneného nájomcu z výkonu jeho práv na dom alebo byt. Protiprávne môže byť obsadený, resp. užívaný celý byt alebo dom. Protiprávnym užívaním sa rozumie zotrvanie v dome, byte, alebo nebytovom priestore bez právneho dôvodu. Za bránenie v užívaní domu alebo bytu treba považovať akékoľvek neoprávnené a podstatné rušenie výkonu užívacieho práva oprávnenej osobe, napr. znemožnenie prístupu do domu. Oprávnenou osobou je predovšetkým vlastník domu alebo bytu, pokiaľ je zároveň aj užívateľom. Právo dom alebo byt užívať mu vyplýva z vlastníckeho práva. Rodinným domom je podľa § 43b odsek 3 stavebného zákona budova určená predovšetkým na rodinné bývanie so samostatným vstupom z verejnej komunikácie, ktorá má najviac tri byty, dve nadzemné podlažia a podkrovia.

Z vykonaného dokazovania považoval súd za nevyhnutné upraviť skutkovú vetu. Potreba úpravy skutkovej vety spočívala v spresnení času páchania skutku, a to od 14.04.2016 do doposiaľ nezisteného dňa v mesiaci máj 2020, ktorý vyplynul z dokazovania a ktorý bol v predmetnej veci relevantný. Obaja vo veci vypočutí svedkovia tak B. Y. ako aj M. Y. zhodne potvrdili, že v období, kedy bol vlastníkom nehnuteľností B. Y. na základe kúpnej zmluvy od obžalovaného, B. Y. umožnil obžalovanému predmetné nehnuteľnosti ešte bezodplatne užívať po dobu jedného roka. Okamihom ako sa stal vlastníkom nehnuteľností M. Y. na základe darovacej zmluvy od svojho otca B. Y., tak sa začal M. Y. domáhať od obžalovaného vypratania nehnuteľností prostredníctvom dohody neúspešne, čo v konečnom dôsledku viedlo až k uplatneniu jeho oprávneného nároku v súdnom konaní vedenom Okresným súdom v Nitre pod sp. zn.: 15C/429/2016. V tomto konaní bola ako predbežná otázka riešená aj otázka vlastníckeho práva

M. Y., pričom táto bola vyriešená tak, že M. Y. je vlastníkom nehnuteľností a odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že obžalovaný nepreukázal svoju obranu o dohode o možnosti navrátenia jeho vlastníctva, že bolo dohodnuté predkupné právo, resp. právo spätnej kúpy k nehnuteľnostiam, ktoré môže byť platne dojednané len v písomnej forme. Obžalovaný si dobrovoľne nesplnil povinnosť vypratať nehnuteľnosti v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, t.j. najneskôr do 27.01.2019, tak ako mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 17.04.2018, sp. zn.: 15C/429/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra zo dňa 25.11.2018, sp. zn.: 8Co/252/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.01.2019. K uvedenému záveru súd nepochybne dospel s poukazom na tú skutočnosť, že oprávnený vlastník M. Y. bol nútený domáhať sa vymoženía súdom právoplatne priznaného nároku cestou súdneho exekútora JUDr. Petra Klimenta v konaní vedenom pod sp. zn.: XXXEX XXX/XX, XEk/XXX/XXXX, pričom zo správy exekútora vyplynulo, že ešte k dátumu 29.10.2019 si obžalovaný svoju povinnosť vypratať nehnuteľnosti stále nesplnil. Nakoľko z výpovede svedkov M. Y. a B. Y. vyplynulo, že obžalovaný tieto nehnuteľnosti užíval bez právneho titulu až do nezisteného dňa v mesiaci máj roku 2020. Súd v tomto smere upravil čas páchania skutku do toho okamihu, pričom začiatok páchania skutku označil dňom nadobudnutia vlastníckeho práva poškodeným M. Y. v zmysle rozhodnutia Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru číslo vkladu V/XXXX/XX, t.j. dňom 14.04.2016. Vo zvyšku už viac súd nevykonal žiadnu inú úpravu skutkovej vety v porovnaní s obžalobou.

Obžalovaný sa obvineniu zo spáchania zažalovaného skutku bránil, spáchanie skutku popieral a opakovane uvádzal, že z dôvodu finančnej tiesni predmetné nehnuteľnosti, ktoré zdedil po rodičoch a boli zaťažené hypotekárnym úverom sa dostali do dražby a preto sa dohodol s B. Y., že mu predmetné nehnuteľnosti predá s tým, že B. Y. záložnému veriteľovi zaplatí tridsaťjedentisíc eur a obžalovaný doloží trištyritisíc eur a zároveň sa dohodli, že B. Y. nehnuteľnosti na neho prevedie späť, keď mu vráti požičané peňažné prostriedky. Napriek uvedenej dohode B. Y. nehnuteľnosti daroval synovi, pričom obžalovaný svoju dohodu splnil a dňa 06.09.2016 poslal prostredníctvom pána C. na účet obdarovaného syna sumu vo výške 20.000,- Eur ako zálohu na spätnú kúpu domu a je pripravený vrátiť aj zvyšné požičané peňažné prostriedky.

Tejto obrannej verzii obžalovaného, založenej na skutočnosti, že B. Y. nadobudol vlastnícke právo k rodinnému domu a príľahlým pozemkom s tým, že mali dojednané aj právo spätnej kúpy, súd neuveril a považoval ju zo strany obžalovaného len za bezvýhodiskový pokus o zbavenie sa zodpovednosti za vyvolaný a dlhodobo udržiavaný protiprávny stav, kedy napriek absencii akéhokoľvek práva zdržiavať sa v dome alebo tento užívať, bráni výlučnému vlastníkovi predmetnej nehnuteľnosti v užívaní domu tým, že sa v ňom bez jeho súhlasu a v rozpore s jej záujmami neoprávnene zdržiava a dom užíva.

A. B. Y. opísal a logicky vysvetlil čas a dôvod nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, teda že sa z novín dozvedel o inzeráte, že rodinný dom vrátane príľahlých pozemkov, ktoré boli vo vlastníctve obžalovaného budú v dražbe. Svedok prejavil vôľu kúpiť tieto nehnuteľnosti, za tým účelom podpísal kúpno-predajnú zmluvu, kde predávajúcim bol obžalovaný a kúpna cena nehnuteľností bola stanovená na 34.100,- €. Vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nadobudol s tým úmyslom, že by si ich v budúcnosti prerobil na bývanie. Svedok vysvetlil aj skutočnosť, že z morálneho hľadiska umožnil obžalovanému na základe ústnej dohody ešte jeden rok bývať v dome. Po uplynutí jedného roka sa svedok snažil skontaktovať s obžalovaným, ktorý sa odmlčal. Následne svedok z osobných dôvodov prepísal všetky nehnuteľnosti, ktoré mal vo vlastníctve na svoje deti, nie len tieto nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania.

Trestnú činnosť obžalovaného mal súd za jednoznačne a nepochybne preukázanú aj z výpovede svedka M. Y. a z listinných dôkazov. Tento svedok zreteľne uviedol, že nadobudol predmetné nehnuteľnosti od svojho otca B. Y. na základe darovacej zmluvy. Jeho otec umožnil obžalovanému určitú dobu (rok) ešte užívať nehnuteľnosti, bývať v nich, konal tak z ľudskosti, z morálneho hľadiska, kým si obžalovaný nevysporiada život, tak mu poskytne pomoc, avšak obžalovaný aj naďalej užíval nehnuteľnosti bez právneho titulu. Okamihom ako sa stal vlastníkom nehnuteľností M. Y. na základe darovacej zmluvy od svojho otca B. Y., tak sa začal M. Y. domáhať od obžalovaného vypratania nehnuteľností prostredníctvom dohody neúspešne, čo v konečnom dôsledku viedlo až k uplatneniu jeho oprávneného nároku v súdnom konaní vedenom Okresným súdom v Nitre pod sp. zn.: 15C/429/2016. V tomto konaní bola ako predbežná otázka riešená aj otázka vlastníckeho práva M. Y., pričom táto bola vyriešená tak, že M. Y. je vlastníkom nehnuteľností a odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že

obžalovaný nepreukázal svoju obranu o dohode o možnosti navrátenia jeho vlastníctva, že bolo dohodnuté predkupné právo, resp. právo spätnej kúpy k nehnuteľnostiam, ktoré môže byť platne dojednané len v písomnej forme. Obžalovaný si dobrovoľne nespĺnil povinnosť vypratať nehnuteľnosti v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, t.j. najneskôr do 27.01.2019, tak ako mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 17.04.2018, sp. zn.: 15C/429/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra zo dňa 25.11.2018, sp. zn.: 8Co/252/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.01.2019. K uvedenému záveru súd nepochybne dospel s poukazom na tú skutočnosť, že oprávnený vlastník M. Y. bol nútený domáhať sa vymoženía súdom právoplatne priznaného nároku cestou súdneho exekútora JUDr. Petra Klimenta v konaní vedenom pod sp. zn.: 355EX XXX/XX, XEk/XXX/XXXX, pričom zo správy exekútora vyplynulo, že ešte k dátumu 29.10.2019 si obžalovaný svoju povinnosť vypratať nehnuteľnosti stále nespĺnil.

V nadväznosti na tieto okolnosti mali hodnotu ďalších jednoznačne usvedčujúcich dôkazov aj oboznámené listiny a to najmä kúpna zmluva uzatvorená dňa 25.09.2015 medzi obžalovaným ako predávajúcim a B. Y. ako kupujúcim; darovacia zmluva zo dňa 21.03.2016 uzatvorená medzi B. Y. ako darcom a jeho synom M. Y. ako obdarovaným; výpis listu vlastníctva č. XXX katastrálneho územia J.; rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru číslo vkladu V/XXXX/XX zo dňa 14.04.201; rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 17.04.2018, sp. zn.: 15C/429/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra zo dňa 25.11.2018, sp. zn.: 8Co/252/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.01.2019; upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 09.04.2019, 355EX XXX/XX, XEk/XXX/XXXX; správa JUDr. Petra Klimenta, súdneho exekútora zo dňa 29.10.2019; výzva na vystaňovanie obžalovaného ako aj zrušenie trvalého pobytu obžalovanému na adrese predmetnej nehnuteľnosti, ktoré v súhrne s výsluchom svedkov B. Y. a M. Y. tvoria ucelenú logickú a ničím nenarušenú sústavu vzájomne sa doplňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti zažalovaného skutku a usvedčujú obžalovaného z jeho spáchania, ale súčasne vylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru.

Súd mal za to, že hoci obžalovaný v trestnom konaní nie je povinný dokazovať svoju nevinu, má právo (pokial' sa rozhodne využiť svoje zákonné právo vo veci vypovedať) na svoju obranu uviesť všetko, čo mu je známe o skutočnostiach, ktoré sa mu kladú za vinu a všetko k dôkazom o týchto skutočnostiach. Podľa názoru súdu však obžalovaný k dôkazom obžaloby a ani ku skutočnostiam kladeným mu za vinu neuviedol žiadne právne relevantné fakty, ktoré by boli spôsobilé obžalobu vyvrátiť, alebo aspoň zoslabiť. Z obrany obžalovaného, že kúpna zmluva uzatvorená medzi ním a B. Y. bola simulovaným (predstieraným) právnym úkonom, ktorým malo dôjsť k zastretiu iného právneho úkonu (tzv. disimulovaným) právnym úkonom a to zmluvy o pôžičke a vôli účastníkov zabezpečiť splatenie pôžičky zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva, teda že vôľou B. Y. nikdy nebolo nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, ale len získať dostatočné zabezpečenie svojej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o pôžičke, považoval súd v tomto štádiu konania za právne irelevantnú aj napriek prebiehajúcemu súdному konaniu vedeného Okresným súdom v Nitre pod sp. zn.: 10C/7/2020, v ktorom bola k času vyhláseniu tohto rozhodnutia zamietnutá jeho žaloba, ktorou sa opätovne domáhal určenia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Takéto konanie obžalovaného považuje súd za obštrukcie, ktorými sa naďalej snaží udržiavať protiprávny stav vedúci k bráneniu oprávnenej osobe v užívaní domu. Tieto tvrdenia navyše neboli súčasťou obrany obžalovaného ani v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn.: 15C/429/2016. Súd je viazaný právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Nitra pod sp. zn.: 15C/429/2016. V tomto konaní bola ako predbežná otázka riešená aj otázka vlastníckeho práva M. Y., pričom táto bola zhodne vyriešená aj v tomto trestnom konaní súdom tak, že M. Y. je vlastníkom nehnuteľností. Obžalovaný sa netajil a nijakým spôsobom nespochybnil, že v sledovanom období v dome býval, avšak podľa jeho názoru oprávnene. Súd v tomto smere konštatuje, že jeho úlohou v tomto trestnom konaní nie je revízia a ani obnova civilného konania, ale rozhodnutie o tom, či sa obžalovaný dopustil skutku tak, ako je uvedené v obžalobe alebo nie. Z tohto pohľadu posudzujú súd obranu obžalovaného ako účelovú.

Súd nevyhovel návrhu obžalovaného vykonaním dôkazu výsluchom svedka B. C., XX.XX.XXXX ako dôkazu nadbytočného a neodôvodneného vzhľadom k ostatným dôkazom, týka sa nepodstatnej veci, nakoľko obžalovaný neoznačil žiadny právny titul k užívaniu predmetných nehnuteľností, tieto boli nesporne vo výlučnom vlastníctve poškodeného M. Y., ohľadom práva poškodeného je právne bezvýznamná dohoda obžalovaného s právnym predchodcom poškodeného o údajnom spätnom

prevode vlastníckeho práva, na zaplataenie ktorého mu mal požičať peniaze pán C., v dôsledku čoho ani požadovaný výsluch svedka B. C. by na skutkovom a právnom stave tejto trestnej veci nič nezmenil.

Rovnako súd nevyhoviel ani návrhu prokurátora na doplnenie dokazovania zabezpečením správy od obce J. o výške nedoplatkov na dani z nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, katastrálneho územia Zbehy ako dôkazu nadbytočného a neodôvodneného vzhľadom k ostatným dôkazom (správa obce Zbehy zo dňa 16.12.2019 na č. I. 19), z ktorej je možné zistiť, že obžalovaný je evidovaný v zozname neplatičov, nemá uhradené dane a poplatky za minulé roky, pričom výška týchto nedoplatkov nie je podstatná.

Súd posudzoval konanie obžalovaného aj s poukazom na ustanovenie § 10 odsek 2 Trestného zákona, pričom jednoznačne kvalifikoval spáchaný skutok ako prečin s poukazom na vysokú mieru zavinenia, kedy obžalovaný od samého počiatku rozhodného obdobia úmyselne, bez nátlaku a z vlastnej vôle býval tam, kde nemal. Súd poukazuje aj na možné následky. Dom bol v havarijnom stave a vyžadoval kompletnú rekonštrukciu. Z dôvodu, že obžalovaný sa vysťahovať odmietol, rekonštruovať sa nemohlo a z dôvodu havarijného stavu mohlo dôjsť k jeho zraneniu, resp. zraneniu iných osôb. Taktiež je zrejmé, že majiteľ vinou konania obžalovaného nemohol voľne nakladať so svojim vlastníctvom, nemohol uskutočniť údržbu a dom chátral, následkom čoho mohol utrpieť škodu na majetku.

Zo všetkých týchto dôvodov súd uznal obžalovaného vinným zo spáchaného skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, na právnej kvalifikácii tam uvedenej, pretože v konaní bolo nado všetky pochybnosti preukázané, že skutok spáchal obžalovaný a že tento svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej, keď od 14.04.2016 do doposiaľ nezisteného dňa v mesiaci máj 2020 v J., č. XXX, neoprávnené užíval dom spolu s letnou kuchyňou a príslušnými pozemkami, keďže k tomuto domu nemá žiadne vlastnícke právo a nemá ani právo, povolenie či súhlas vlastníka dom užívať a zároveň bráni v užívaní tohto domu jeho oprávnenému výlučnému vlastníkovi, ktorým je poškodený M. Y..

Súd konanie obžalovaného vyhodnotil z hľadiska úmyslu podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona ako úmysel priamy, keď obžalovaný chcel svojim konaním porušiť záujem chránený Trestným zákonom, berúc do úvahy okolnosti, za akých obžalovaný skutok vykonal (neoblomné a pretrvávajúce presvedčenie, že je vlastníkom domu v dôsledku dojednania práva spätnej kúpy, neskôr v dôsledku údajnej neplatnosti kúpnej zmluvy), spôsobom vykonania činu (nerešpektovanie výziev vlastníka a ani nerešpektovanie rozhodnutí súdov, súdneho exekútora) a skutočnosť, že nebolo pochybností o jeho v plnom rozsahu zachovaných rozpoznávacích schopnostiach v čase skutku. Súd mal za to, že u obžalovaného nemohla nastať žiadna pochybnosť o možnom následku, čiže tento mohol bezpečne vedieť a vnímať, že pri nerešpektovaní predchádzajúcich výziev a po preukázateľne zrušenom trvalom pobyte, by viac nemal poškodenému brániť v užívaní domu a že by si mal nájsť iné ubytovanie. Obžalovaný teda podľa názoru súdu chcel a naďalej chce dom užívať, chcel a chce v ňom bývať a nedokáže, respektíve nechce pochopiť ani prijať a rešpektovať skutočnosť, že k obývaniu a užívaniu domu nemá právo ani povolenie a že toto výlučne prináleží poškodenému M. Y.

O. úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1, až odsek 4 Trestného zákona a bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní trestu súd vychádzal zo základnej trestnej sadzby uvedenej v § 218 odsek 1 Trestného zákona, kedy je možné potrestať páchatela trestom odňatia slobody až na dva roky.

Súd prihliadol na osobné pomery páchatela a zistenie, že toho času sa na neho už hľadí akoby nebol odsúdený, hoci je zrejmé, že ide o osobu, ktorá sa viackrát dostala do rozporu so zákonom a zároveň o osobu, ktorá nepožíva v obci dobrú povesť.

Z poľahčujúcich ako aj z priťažujúcich okolností uvedených v § 36 a § 37 Trestného zákona tak súd u obžalovaného žiadne nezistil.

Súd po vyhodnotení vyššie uvedených okolností dospel k záveru, že účel trestu podľa § 34 Trestného zákona ako v oblasti generálnej tak aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci u obžalovaného dosiahnutý len uložením trestu odňatia slobody, pričom mal zároveň za to, že jeho výkon bude možné vzhľadom na splnenie zákonných podmienok uvedených v § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona podmienienečne odložiť. Súd tak obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov (v blízkosti spodnej hranice trestnej sadzby) a skúšobnú dobu určil na 1 rok (na spodnej hranice trestnej sadzby) s presvedčením, že takto uložený trest je zákonný, primeraný a súčasne obsahuje aj morálne odsúdenie obžalovaného.

Poškodený M. Y. si v prípravnom konaní ani v konaní pred súdom neuplatnil nárok na náhradu škody, preto o ňom súd ani nerozhodoval.

Zohľadniac všetky vyššie podrobne rozpísané skutočnosti, rozhodol súd po dôkladnej úvahe tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. Táto lehota podľa § 8 písmeno a) v spojení s § 9 odsek 1 zákona č. 62/2020 Z. z. v znení zákona č. 9/2021 Z. z. v čase odo dňa účinnosti tohto zákona od 19.01.2021 do 28. februára 2021 neplynie pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.